

saaledes kun henvise til den i vore Dage foretagne Forening af de juridiske og de statsvidenskabelige Studier under eet Fakultet eller til Foreningen af Underviisningen for Landbrugere, Landinspektører og Dyrlæger ved een og samme Højskole. At der skulde være en naturligere eller nyere Forbindelse mellem de her anførte Studier end mellem Forstunderviisningen og den ved Landbohøjskolen medbeelte Underviisning for Landbrugere og Landinspektører, kunne vi ligesaa lidt anerkjende, som vi kunne indrømme, at det for Forstelever er naturligere at høre Foredrag over Hjelpevidenskaberne ved den til teknisk-industrielle Studier bestemte polytechniske Lærestanstalt end ved Landbohøjskolen. Det Beslægtede i Underviisningen for Forstelever og for Landbrugslever blev ogsaa under Forhandlingerne i Folkethinget af Loven af 8de Marts 1856 fra alle Sider anerkjendt; vi skulle i saa Henseende kun henvise til det nys nævnte Lovudkastets Motiver og til den af det nedsatte Udvalg afgivne Betænkning (sfr. Rigsdagstidende for 7de Samling Anh. A. Sp. 95 og Anh. B. Sp. 234), idet vi tilføie, at den eneste Udsættelse, der i Landstthinget gjordes paa Lovforslaget, netop var den, at dette ikke tillige omfattede Gartner- og Forstunderviisningen. Naar det allerede dengang af Folkethingets Udvalg fremsatte Forslag om i Lovudkastet at optage Underviisningen for Gartnere og Forstmænd ikke blev vedtaget, maa dette vistnok væsentlig tilskrives den Modstand, som det af Forhandlingerne fremgaaer at dette Forslag havde fundet fra Forstvæsenets Side. At denne Modstand i det mindste ikke nu længer deles af alle Forstmænd, fremgaaer deraf, at i den af Finansministeriet til at afgive Betænkning over den her omhandlede Forandring nedsatte Kommission, bestaaende af 1 Medlem af Forst-Examinations-Kommissionen, 1 Naturforsker, 2 af Landbohøjskolens Lærere og en anseet Forstembedsmand som Formand, have de 4 sidstnævnte ubetinget udtalt sig for den foreslaaede Forholdsregel. Vi overseer ingenlunde, at de 3 Forstmænd, der ere Medlemmer af den for Tiden bestaaende Forst-Examinations-Kommission, have udtalt sig imod den foreslaaede Forandring; men idet vi ikke kunne tillægge denne Omstændighed nogen afsjærende Bægt,

skulle vi endnu bemærke, at det ene af disse 3 Medlemmer dog ikke egentlig har modsat sig, at Underviisningen i Hjelpefagene forlægges fra den polytechniske Lærestanstalt til Landbohøjskolen; medens ganske vist de 2 af de anførte Medlemmer ogsaa i denne Henseende fraraaede den paatænkte Forandring og albeles sluttede sig til Formanden i Forst-Examinations-Kommissionen, som tillige er Direktør for den polytechniske Lærestanstalt. Derimod have de 2 øvrige Medlemmer af Forst-Examinations-Kommissionen tiltraadt Forslaget. Efter nøie at have overveiet, hvad der er anført for og imod den foreslaaede Henlæggelse, kunne vi for vort Vedkommende ikke Andet end tiltræde den af Fleertallet i den af Finansministeriet nedsatte Kommission fremsatte Anskuelse, at nemlig „Landbohøjskolen netop er det rette Sted, til hvilket Forstunderviisningen baade kan og bør henlægges.“

Forsaavidt det imod den tilsigtede Forandring er anført, at „Resultatet af den nuværende Uddannelsesmaade er tilfredsstillende“, skulle vi vistnok paa ingen Maade modsigge dette; men herved ubeløstes jo ingenlunde Muligheden af, at den foreslaaede Forandring kan bære endnu rigere Frugter, eller at den i ethvert Fald kan medføre ikke uvæsentlige Fordele for de Forststuderende, som f. Ex. ved at samle Underviisningen paa eet Sted og under et ordnet Tilsyn.

Naar der er rejst Tvivl om, hvorvidt der kan antages at ligge tilstrækkelig Betryggelse for Kongeriget i en af Rigsraadet vedtagen Lov, hvorved det til Forstexamen m. m. i Normalbudgettet fastsatte Beløb af 4,100 Rd. tilskydes til Landbohøjskolen, da kunne vi ikke dele denne Tvivl. Vi kunne ikke see nogen som helst rimelig Grund til, at Rigsraadet, efter først at have vedtaget en saadan Lov som den i Udcastets § 3 omtalte, senere skulde søge at formaae Regjeringen til at forelægge et nyt Lovforslag, hvorved den eengang vedtagne Bestemmelse atter ophæves. Efter vor fulde Overbeviisning vil den foreslaaede Henlæggelse af Forstunderviisningen til Landbohøjskolen ikke blot være til Gavn for selve Underviisningen, men den vil endvidere staffe de Forststuderende,